దొంగా...లింగమూర్తి

గొల్లపూడి కేశవరావు

లింగమూర్తి విజయవాడలో "అగ్గిరాముడు" సినిమా చూస్తూ పూర్తిగా యింటివిషయం మరిచిపోయాడు. అతని అర్ధాంగి సుభద్రమ్మ ఆదమరిచి నిద్రపోతూ వుంది - నూజివీడు కోనేటి పేట మొదటివీధిలో వున్న తాటాకుల కొంపలో. వంటయింటి తాటాకు దొడ్డి గుమ్మపు తలుపుకు వుతకలు ఎత్తే ప్రయత్నంలో నిమగ్నుడై యున్నాడు ప్రత్యక్ష అగ్గిరాముడు వొకడు.

అగ్గిరాముడు, అంటే దొంగ, చప్పుడు కాకుండా వుతకలెత్తి వూడబెరికిన తలుపు చెక్క జాగ్రత్తగా దొడ్డిగోడకి నిలబెట్టి వంటయింటిలోకి హుటాహుటిని ప్రవేశించాడు. అది శుక్లపక్షమున్నూ పైగా దశమిన్నీ కావటంవల్ల వంటయింట్లోని వస్తు సముదాయం లీలగా కనపడుతూ వున్నవి. భర్త ఏ ప్రొద్దుపోయి యింటికి చేరుకుంటాడో అనే వుద్దేశంతో వుత్తమ యిల్లాలు సుభద్రమ్మ మంచినీళ్ల బిందెమీద భద్రంగా బోర్లించిన వెండికంచం ఎనభై తులాల పిడిరాయిలాంటి కంచం తళతళా మెరుస్తూ ఆ ముష్కర తస్కరునికి దృగ్గోచరం అయింది. ఆ బిందెకు చేరువనేవున్న పురాకాలపురాచ్చిప్పలో సుభద్రమ్మ పోపుపెట్టి నూరి అట్టే పెట్టిన కందిపచ్చడి బాపతు ఘుమాయింపు నిరభ్యంతరంగా వాడి నాసికాపుటాల్లోకి ప్రవేశించి మనిషిని నిలువునా నీరుచేసి పారేసింది. అతగాడికి అందుబాటులో వుట్టిమీదవున్న స్నిగ్ధమైన గేదె పెరుగు కనపడుతూనే వుంది. బొత్తిగా శీతాకాలం కావటంవల్ల అగ్గిరాముడికి పేరిన నెయ్యి వెతుక్కోవలసిన అవసరం ఏమిన్నీ లేనేలేదుగదా! సదరు పరిస్థితుల్లో ఆ గజదొంగ నోట్లో లాలాజలం సమృద్ధిగా వూరి, అంతతో పోక జఠరాగ్నిని ప్రకోపింపచేయటం మూలంగా, తాను వచ్చిన అవసరమైన విషయం విస్మరించి చక్కగా కంచం పెట్టుకొని స్వయంగానే వడ్డించుకొని తాపీగా భోజనం చేయటానికి వుపక్రమించాడు - ఆ హద్దుమీరి వచ్చిన అర్ధరాత్రపు అతిథి. అయితే అదే సమయంలో అతగాని అదృష్టదేవత ఓ చిన్న అపస్వరం పలకటంతో సిద్ధాన్నం కాస్తా అర్ధాన్నం చేసుకోవలసిన అవస్థ కలిగింది. సుభద్రమ్మ కందిపచ్చడి చేయటంలో అందెవేసిన చెయ్యి! అందాకా ఎందుకు ఆమె కందిపచ్చడి చేస్తూవుంటే చాలు ఆ కమ్మటివాసన పక్కయిండ్లలోకి జోరబారి ఆ గృహాల తాలూకు యజమానులు నోళ్లువూరినవారలై తమతమ భార్యలతో.

"అద్దిగది - ఆ సుభద్రమ్మగారిలా చెయ్యాలి వంట అంటే" అంటూ నిష్పక్షపాతంగా విశిష్ట గురుత్వం కనిపెట్టేవరకూ వుంది ఆమె నేర్పు. అదిన్నీ గాక ఆరోజు ఆవిడగారికి తీరుబడిలావు అవటంవల్లనైతేనేమి, మరెందువల్లనైతేనేమి తీరిగ్గా పప్పు రుబ్బటమే కాకుండా పోపుకూడా తగిలించి, అయిదంటే అయిదు ఎండుమిరపకాయలు ఆపళాన నూనెలో వేయించి పచ్చట్లో గుచ్చిఎత్తింది. అదుగో చూశారూ, ఆ అయిదు మిరపకాయల తాలూకు ఒక మిరపకాయ దొంగగారు జిహ్వాచాపల్యం

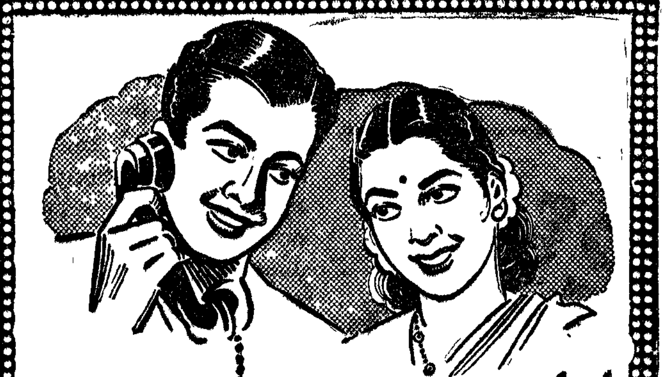

ఆనందమే జీవితమకరందం..

పొత్తికడుపుకు సంబంధించిన శూలల, అతిసారం మొదలైన బాధలతో మీరైవుండిన కార్యక్రమం పాడుచేసుకోవద్దు. ఓమం కర్పూర్ తీసుకుంటే ఈబాధపడనవసరం లేదు. దానిలోనున్న గుణములు వెంటనే బాధోపశమనం కలిగించిమీకు మంచిఉత్సాహంచేకూర్చును. అనేకమంది స్త్రీలను వేధించుఋతుసంబంధమైనజబ్బులుగూడ ఈ ఓమం కర్పూర్ తో మటుమాయం అవుతాయి. ఎంత వయస్సులో వున్నవారైనా ఈఅద్భుతమైన ఔషధం నిరపాయంగా తీసుకోవచ్చును.

హాన్సీస్
ఓమమ్-కర్పూర్

తయారు చేయువారు:
లిటిల్స్ ఓరియంటల్ బామ్ అండ్ ఫార్మస్యూటికల్స్ లిమిటెడ్. మద్రాసు-1

★ దొంగ.... లింగమూర్తి ★

వల్ల కొరకటం ఆయన తప్పిదం కాదుకాని ...భోజనానికి కూర్చోక పూర్వమే ఆ గూట్లో కొట్టవచ్చినట్టుగా కనిపిస్తూ వున్న రాగిచెంబుతో నిండా మంచితీర్థం పెట్టుకు కూర్చోకపోవటం ఆ సమయంలో అతగాడి కుత్తుక పట్టుకుంది.

లింగమూర్తి నిజంగా కారం ఎక్కువ తింటాడు. ఆ పైన గుంటూరు మెరపకాయలు అంటే అతడికి అమితమైన అభిమానం కూడాను. అదే యిప్పుడు అగ్గిరాముడు కొంప కూల్చింది. వేలెడు లేని ఆ మెరపకాయ - దాని "పొగరు" కూలా... వాడి జీర్ణకోశంలోకి పోక సప్తపథ వరకూ సరిగ్గానే పోయి దరిమిలా శ్వాసకోశంలోకి నేరుగా దారితీయటంవల్ల అగ్గిరాముడు వుక్కిరిబిక్కిరై, ఆపైన కింకర్తవ్య విమూఢుడై - కూర్చోలేక - నుంచుంటానికి శక్తిలేక పెళ్లున దగ్గటం ప్రారంభించాడు. పెదవులు బిగించి ఎంగిలిచేత్తోనే నోరు గట్టిగా మూసుకొని అతి ప్రయత్నంమీద అతగాడు ప్రయాసపడి దగ్గు ఆపుకోటానికి గాను మానవమాత్రుడు చేసే యావత్తు ప్రయత్నమూ చేశాడు. అందువల్ల వుపకారం ఏమీ లేకపోగా ఆ కారం ఘాటు ముక్కురంధ్రాలగుండా మహోరీవేగంలో బయటకు రానూ వచ్చింది.

వంటయింట్లో అగ్గిరాముడు యీ విధంగా ఆయాసపడుతూ వున్న సమయంలో సుభద్రమ్మ ఆదమరిచి నిద్రపోతూ వున్నమాట వాస్తవమే. అయితే ఆమె పక్కనే పడుకున్న పదినెల్ల కుర్రకుంక—అంటే మరెవ్వరూ కాదు లింగమూర్తి సుభద్రమ్మల గర్భసుక్తి ముక్తాఫలం—వాడు ఏకబిగిన రాగం ప్రారంభించటంతో ఆ యమ్మ అదిరిపడి దిగ్గున లేవటం, వంటయింటిలో కుందేలుచేసే చప్పుడువిని ఎలుగెత్తి పక్కవాటాలో వున్న పున్నయ్య పంతులును కేకేసింది. అప్పటికి సగం తెలివిలో వున్న పున్నయ్య "అరి పట్టుకోండ్రా" అంటూ తను గదిలోనే వుండి పోలికేక పెట్టటంతో అగ్గిరాముడు అదటున లేచి అర్ధాకలితోనే పరుగు లంకించుకొని దేహశుద్ధి మాత్రం కాకుండా తప్పించుకు బయటపడ్డాడు. ఏవయితే నేమి ఆ అపురూపమయిన వెండికంచం చెయ్యిదాటిపోకుండా వెనకనే మిగిలినందుకు సుభద్రమ్మ ఎంతో సంతోషించిన మాట యధార్థమే గాని, యిల్లు అంతా మైలుపడిపోయిందని ఆదొంగ వెధవని గుమ్మఎత్తిపోస్తూ ఆమె మనస్సు ఎంతో కష్టపెట్టుకుంది. మర్నాడు పొద్దునే లేచి యిల్లంతా అలుక్కొని లింగమూర్తి కోసం దాచిన ఆ అమోఘమైన కంది పచ్చడి యావత్తూ పూరాగా పనిమనిషికి పెట్టి సుభద్రమ్మ చాలా కష్టపెట్టుకుంది మనస్సు.

అదుగో అదే సమయంలో లింగమూర్తి గృహప్రవేశం చేయటమున్నూ జరిగింది. వాకిట్లోనే ఎదురుపడిన పున్నయ్య పంతులుగారు గతరాత్రి జరిగిన సమాచారం మొత్తం వివరంగా చెప్పటమే కాకుండా ఆ దొంగ వెనకాల తానొక్కడూ రెండువందలగజాల దూరం అసహాయశూరుడై పరుగెత్తినట్లున్నూ, వాడు కనపడ్డవాడు కనపడ్డట్టే వరిచేలమాటున ఎల్లా అదృశ్యమైనదిన్నూ చెప్పి

"ఇంకా అదృష్టవంతులు యింతటితోనూ... అంతతోనే పోయింది" అన్నాడు.

శాదం ఆకులో కందిపచ్చడి పెట్టించుకు పోతూన్న పనిమనిషి రామి—

"దొంగ ఎదవ......పచ్చడిమీద మోజుపడిండు సచ్చినోడు" అని చేతిలో పచ్చడి వంక చూసి నవ్వుకుంటూ బయటికి పోయింది.

లింగమూర్తి తల ఎగరేసి నేరుగా ముందు వంటయింటి గుమ్మందగ్గరికి పోయాడు. అంతలోనే అదరిపడి వెనకనేవున్న సుభద్రమ్మ వంక చూసి అన్నాడు.

"ఎవరూ యీ పని చేసింది?"

ఇంతకీ జరిగిన అఘాయిత్యం ఏమిటంటే గోమయంతో శుభ్రంగా అలుకబడ్డ ఆ వంటయిల్లు యావత్తూ మనోహరమైనట్టువంటి ముగ్గులతో కలకలలాడుతూ వుంది! సుభద్రమ్మ తెల్లవారుఝామునుంచీ వళ్లు విరక్కొట్టుకొని కష్టపడి చేసిన యింత ప్రయత్నమూ—ఆమె ఓర్పూ, నేర్పూ లింగమూర్తి ఎంతమాత్రం గ్రహించకుండా అనవసరంగా ఆగ్రహపడటానికి హేతువు ఆ యిల్లాలు మరోలా వూహించింది. ఆపైన అన్నది గదా—

"ఏదీ పున్నయ్యగారికి దొరికి—"

"నోరు ముయ్యి...శనిపీనిగా" అదలించి మాట త్రుంచాడు లింగమూర్తి.

సుభద్రమ్మ విస్తుపోయింది. ఇంతకీ లింగమూర్తి కోపానికి కారణం ఆమెకు ఎంతమాత్రమూ అంతు చిక్కలా. అసలు దొంగపడటానికి గానీ, వాడు చిక్కకుండా పారిపోవటానికి గానీ తాను ఉత్తరవాది ఎల్లా అవుతుందో—అందుకూ తన భర్త యింత ఆగ్రహోదగ్రుడు కావటానికిగల హేతువూ ఆమె ఆలోచించి కూడా తెలుసుకోలేకపోయింది.

"ఎవరూ దొరక్కపోతే కట్టుకున్నదానిమీద చూపించగలరు ప్రతాపం" అనుకున్నది సుభద్రమ్మ. కేవలం అనుకోటమే కాదు వీలయినంత మెల్లిగా గొణుక్కుంది కూడానూ అవే మాటలు.

అయితే లింగమూర్తి కోపానికి కారణమే లేదా? అది కేవలం నిర్హేతుక దురాగ్రహమేనా? కాక సుభద్రమ్మ చేసిన సైకో ఎనాలసిస్...మాత్రమే సత్యమూ అంటే జవాబు లేకపోలేదు.

జరిగిపోయిన అపచారం విచారపడ్డా చెరిగిపోదని లింగమూర్తి గ్రహించి తొందరలోనే శాంతించాడు.

"పడుకునేముందు యిల్లు అలికే పడుకున్నావా?" అని సుభద్రమ్మని అడిగాడు.

"అయ్యో అలక్కమండీ ... ఏ వేళకు వస్తారో అని వండికంచంకూడా మంచినీళ్ళబిందెమీదే అట్టిపెట్టాను" అమాయకంగా అన్నది సుభద్రమ్మ.

"అఘోరించినట్టేవుంది తెలివి - ఇప్పుడు మళ్ళీ అలికి తగలెయ్యమని ఎవడు ఏడిశాడూ" గట్టిగానే అదమాయించి అన్నాడు లింగమూర్తి.

దొంగతాలూకు శ్రీపాదపద్మాలరేఖలు ఏవన్నా ముద్రపడివున్నా సుభద్రమ్మ అమాయకత్వంవల్ల తనరాకకు వో అరగంట పూర్వమే అవన్నీ మరుగుపడిపోయాయని

సర్వ గర్భాశయ వ్యాధులను పూర్తిగా పోగొట్టి ఆరోగ్యమగు సంతానమును కలుగజేయును.
అన్నిగ్గిపోట్లదొరకును సీసా 2/8

కృష్ణా లేబరేటరీ, బెజవాడ

లేకుంటే దొంగ దొరకటానికి కావలసిన ఓ అమూల్యమైన "క్లూ" లభ్యమయ్యేదనీ లింగమూర్తి భావించాడు.

దొడ్డిచుట్టూ రెండుసార్లు దీక్షగా తిరిగినా ఏవిధమైనటువంటి ఆమాకీ దొరక్కపోవటంతో ఆ పరిశోధకుడి అనుమానాలు అపరిష్కృతంగానే వుండిపోయాయి. ఇటుచూస్తే సుభద్రమ్మ ఏమో వెండికంచం మొదలుకొని రాచిప్పవరకూ శుభ్రం గాకడిగి అట్టిపెట్టటంలో అజ్ఞాతంగా దొంగను కమ్మిచేసిందని లింగమూర్తి గట్టిగా నమ్మాడు.

లింగమూర్తి డిటెక్టివ్ శిక్షణ పొందని మాట నిజమే అయినా అందరికీ మల్లేనే తానూ చాలా తెలివిగలవాడనని నమ్మటంలో ఆత్మద్రోహం ఏంవున్నది గనుక!

స్నానాదికాలూ భోజనభాజనాలూ అయిన అనంతరం లింగమూర్తీ, భార్య సుభద్రమ్మా తీరిగ్గాకూర్చుని రాత్రి జరిగిన ఈ విషయంబాపతు రహస్యభేదనానికి పూనుకున్నారు.

"అయితే యిది ఎవరో తెలిసినవాళ్లు చేసినపనే అయివుండాలి" అన్నది సుభద్రమ్మ. ఆవిడ యీ నిర్ణయానికి రావటానికి గల కారణాలు వాస్తవంగా ఆవిడకూ తెలియవు.

"ఏం" ఆమెవంక చూసి అడిగాడు లింగమూర్తి.

"కాకుంటే మీరు వూళ్లోలేరని వాడికి ఎల్లా తెలుసు?"

లింగమూర్తి లేకపోవటానికీ, దొంగ పడటానికీ మధ్య లింగమూర్తి వూళ్లోలేడని ఆముచ్చుకు తెలియటమే యిందుకు కారణమయివుండవచ్చునని సుభద్రమ్మ విశ్వాసం.

లింగమూర్తి నవ్వాడు - ఎంతో గర్వంగా నవ్వాడు! సుభద్రమ్మకు తట్టిన యీ ఆలోచనకూ మరొకందుకూనూ. తనలాంటి మగాడు లేడని ఆమాకీ చిక్కబట్టేగదా ఆ చోరాగ్రేసరశిఖామణి ధైర్యంచేసి కొంపలోకి రాగలిగాడు!

"నిజమే కావచ్చు. ఏవూరుపోయినా అందుకనే ఎంతపొద్దుపోయినా యింటికి చేరుకుంటూ వుంటాను. అయితే నేను వస్తానో రానో అని లాష్టుబస్ టయిము దాటేదాకా వాడు విగ్రహందగ్గిర కాపలా కాసేవుంటాడు"

"అయినా రోజులు బాగులేవుబాబూ. మీరేమో పదివూళ్ళ పాపరాజాలు. యిటు చూస్తే వక్కదాన్ని" అని భర్తతో ఫిర్యాదు చేసుకొంది, అత్తగారితో దెబ్బలాడి వేరింటి కాపురం పెట్టించిన సుభద్రమ్మ.

"అడుగో వాడూ ... శంకరంగాడు బలవంతాన ఆపాడుగాని లేకుంటే రాకపోయానా" అన్నాడు లింగమూర్తి.

తనకు తెలిసిన విషయాలన్నీ కూర్చుకుంటూ తద్వారా దొంగయొక్క చిత్తవృత్తుల్ని కనిపెట్టే ప్రయత్నంలో పడిపోయాడు లింగమూర్తి. రెండుమూడు నిముషాలు నిశ్శబ్దంగా ఆలోచించి అప్రయత్నంగా అన్నాడు.

"ఏమన్నావూ"

"నేను ఏమీ అనలేదండీ"

మధ్యలో మాట్లాడి తన భావనాపరంపరకి అడ్డు తగలవద్దని చేతితో సైగచేసి ఆపాడు భార్యని! అవును! వచ్చినదొంగ పక్కడే అయివుంటాడు. వాడికి తను వూళ్లోలేని సంగతీ, ఆ రాత్రివరకూ రానిసమాచారమూ తెలుసు. బహుశః ఆదొంగ తిండికి జరగక దొంగతనానికి అలవాటుపడ్డవాడే అయివుంటాడు. ఆరోజురాత్రి వాడు యింటి దగ్గర ఏగంజినీళ్ళతోటో నాలుగుమెతుకులు ఎంగిలిపడివుంటాడు. అందువల్ల ఆ పెరుగూ, పచ్చడీ, సన్నబియ్యపు అన్నమూ చూడగానే వాడినోరు జవ దచ్చివున్నదేమో తిండిమీద మనసు పోయివుంటుంది. వచ్చినవిషయం తరువాత చూచుకోవచ్చులెమ్మని - అదిగాక యింతలో లింగమూర్తి వచ్చే సూచనలు లేనందువల్లా, వాడు తిండికి వుపక్రమించి వుంటాడు. ఇందులో అసహజం ఏమున్నది! అయితే ఒక చిన్న సందేహానికి యిందులో చోటు వున్నది. మీద యింత మహాకార్యం పయిన వేసుకొని వచ్చినవాడు ముష్టి పచ్చడిమీద మోజుపడి ఆగిపోతాడా? అహ! ఎందుకు ఆగకూడదు. బకాసురుడితో దెబ్బలాటకి పోతూకూడా భీమసేనుడు బండిమీదనే భక్ష్యాలుయావత్తూ భుజించలేదా. ఆతుధానుడు అమాంతం వెన్నున జరపగా ఆ అనిలతనయుడు విచలితుడుకాకుండా ఓగిరం పూరాగా ఆరగించలేదా! అదేవిధంగా యీ దొంగవెధవ లింగమూర్తి పడమటిల్లుచొచ్చి ముందువచ్చే ముప్పు తెలియకో, అటువంటిముప్పే వస్తే పారిపోవచ్చుననే దిలాసాతోనో యీపనికి పూనుకొనివుంటాడు. అయితే అతగాడు మందబుద్ధి అయివుంటాడు. నిపుణమతి ఎంతమాత్రం కాదు. "బంగారంలాంటి వెండి కంచం" కళ్ళఎదుట కొట్టవచ్చినట్టుగా కనపడుతూవుంటే, మరో ఆలోచనకు ఎడమియ్యకుండా అది చేతపుచ్చుకొని వుడాయించవలసియుండగా తాత్కాలికమూ క్షణికమూ అయిన యీ కాస్త సుఖప్రాప్తి కొరకున్నా, ఆకలిమంట చల్లార్చుకునే నిమిత్తమున్నా వాడు ముందువున్న మహాలక్ష్మిని పెంపెదలా కాలతన్నుకున్నాడు!

"చూశావాపిల్లా" అన్నాడు లింగమూర్తి ఆలోచనలు ఆపుచేసి. పిల్ల అంటే సుభద్రమ్మ - భర్తవంక చూసి నవ్వింది వింటానికి సిద్ధంగావున్నానని ఆవిధంగా తెలియజేస్తూ.

"అదికాదుగాని యింతకీ వాడు అంత వుక్కిరిబిక్కిరికావటానికి కారణంఏమో

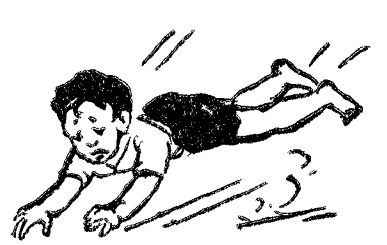
క్రిందపడి కాళ్లూ చేతులూ బెణికితే

అమృతాంజనము వాడండి

వెంటనే తగ్గిపోతుంది!

అమృతాంజనము

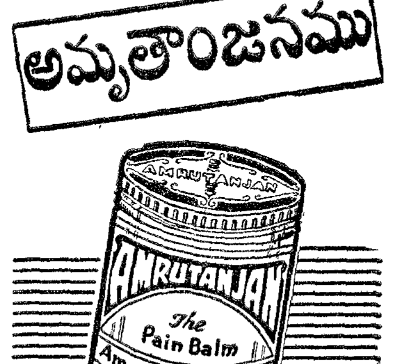

అన్ని నొప్పులు జలుబులు, దగ్గులు మొదలైన వాటికి కూడా అమృతాంజనమే వాడండి.

అంతు చిక్కకుండా వున్నది ... అంత సెయ్యాల్సి గుమ్మరించుకున్నాడా లేదా మరి"

సుభద్రమ్మ వుట్టిమీద పెట్టిన గిన్నెడు నెయ్యాల్సి గుమ్మరించుకునికూడా, ఆదొంగ ఎదురుతిరిగిన మెరపఘాటుకు తట్టుకోలేక పోయాడు.

"అదేమో మరి చిత్రంగానేవున్నది సుమండీ" బుగ్గను చెయ్యిపోనిచ్చి అన్నది సుభద్రమ్మ.

లింగమూర్తి ఒక్కక్షణం దీక్షగా ఆలోచించాడు. అపైన భార్యవంక చూసి

"ఆ కందిపచ్చడి నువ్వు వేసుకున్నావా?" అని అడిగాడు.

"ఆహా వేసుకున్నానూ ... అవునా ఓ వుప్పురాయి వెయ్యాలేమో యింకా అనుకున్నాను కూడానూ ... చచ్చినాడూ" ఆ దొంగని మరోమారు మనస్సులో తిట్టుకుంది సుభద్రమ్మ.

"నీకు ఎప్పుడూ వున్నదేగదా...కొంచెం కారం ఎక్కువ తగిలించి వుంటావు" తన వంటకు భర్త వంకలు పెట్టడం ఎప్పుడూ వున్నదే అయినా ఆమె సుతరామూ యిష్టపడదు.

"దొంగకి కారం ఎక్కువవేమిటండీ – " అని విరగబడి నవ్వింది సుభద్రమ్మ. ఆవిడ గారిఅభిప్రాయంలో దొంగ మానవమాత్రుడు కాడనీ, వాడికీ షడ్రుచులూ తెలియవని గానీ కాదుగాని, తనంతతా భోజనానికివచ్చిన అతిథికూడా వంట బావులేదని అనలేదు గదా – దొంగవెధవకి ఆమాట అనుకోటానికి కూడా అర్హతవుండదే అని ఆమె అభిప్రాయం కావచ్చు.

"నా వంటకి మీరు వంకలు పెట్టనిది ఎప్పుడూ—అయినా మీకు యిష్టంగదా అని అయిదంటే అయిదు మెరపకాయలు కూడా వేశాను......యింతకీ దేనికైనా ప్రాప్తముండాలి" జబ్బలు పీక్కుపోయేలా రుబ్బి తయారుచేసిన వస్తువ నోటిదాకా వచ్చినట్లే వచ్చి జారిపోయిందిగదా అని ఆమె ఆవేదనపడ్డది.

అయితే లింగమూర్తి ఆలోచనా స్రవంతి మరో దిక్కుగా మహావేగంతో మళ్ళింది.

"నువ్వు వంటయింట్లోకి వెళ్ళేటప్పటికి రాగిచెంబు ఎక్కడ వున్నది?"

"అది గూట్లోనే వున్నది. ఆ చచ్చినాడు తాగటానికి నీళ్లు కూడా పెట్టుకోలేదు" అన్నది సుభద్రమ్మ.

"ఇహ నేం...వాడు మంచినీళ్లు కూడా దగ్గర పెట్టుకు కూర్చోలేదా! తొందరగా దిగమింగి ఆ కందం కాస్తా చంకనెట్టుకు పోదామనుకున్నాడు—తిండి తినాలని యావైతే వుందిగాని ఎవరు ఎక్కడ చూసిపోతారో అనే తొందరలో ముక్కూనోటా కుక్కుకోవటంతో నువ్వు వేసిన మిరపకారం వాడికి తీరని అపకారం చేసి వుండాలె."

ఈ మాటలు అని లింగమూర్తి తాపీగా బీడీ ముట్టించాడు. గట్టిగా ఒక దమ్ము లాగి దట్టంగా పొగ వదలి ఆ పొకిపోయే పొగలో నుంచి దీక్షగా చూడటం మొదలుపెట్టాడు వంటింటి గుమ్మంవైపు.

ఈవిధంగా వుప్పురాయి తక్కువ వేసి కారం కొంచెం ఎక్కువవేసి ఆ గృహానికి తెలియకుండానే వుపకారం చేసిన సుభద్రమ్మ భర్తవంక ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ కూర్చుండిపోయింది.

ఆ దొంగ నిరాయుధుడై రిక్తహస్తాలతో వచ్చివుంటాడని లింగమూర్తి యిట్టే గ్రహించివేశాడు.

లింగమూర్తి లేచి నిలబడి వంటగది గుమ్మందగ్గర నిలబడి దొంగ ఎత్తి బయట పెట్టిన తలుపుచక్కవంకా ద్వారబంధం వంకా గీక్షగా చూశాడు. ఈసారి దొడ్లోకి కూడా పోయి అటునుంచి మరోసారి చూసి

"ఆహా వీ డెవడో యింటిదొంగేసుమా!" అన్నాడు అకస్మాత్తుగా—

సుభద్రమ్మ కలవరపడ్డది. అనుమానమనేది ఓ పిశాచంలాంటిది. ఎవరిమీదన్నా అనుమానమనేది కలగకుండానే వుండాలిగాని—మరోలాఅయితే విపరీతంకాగలదు. కొంపతీసి భర్త వున్నయ్య పంతులుమీద అనుమానపడుతున్నాడేమో అనవసరంగా అని సుభద్రమ్మ సందేహం. అందుకనే కంఠస్వరం వీలయినంత తక్కువ చేసుకొని భర్తను మందలించింది ఆమె.

"ఛా! వాళ్లేమన్నా అనుకోగలరు—అరవమాకండి."

"నీ తెలివి తెల్లారినట్టే వుంది – వాడెవడో యీ యింటి గుట్టుమట్టులన్నీ యిది వరకే ఎరుగున్నాడు. ఇంటికి కన్నం త్రవ్వ నక్కర లేకుండానే వంట యింటిలోకి రావచ్చుననీ ఆపైన అటకపైగా వెలిసిలో నుంచి సావిట్లోకి దిగవచ్చుననీ వాడికి పూర్తిగా తెలుసు. ఎందుకంటే యిల్లా చూడూ—మండిగానికీ తలుపుకూ మధ్య చూపుడు వేలూ వుంగరంవేలూ పట్టే ఎడం వుంది. దొడ్లోనుంచే తలుపు వూడదీయటానికి వీలు వున్నదనీ, అక్కడనుంచి సావిట్లోకి యిట్టే రావచ్చుననీ తెలిసే ఆ దొంగ బర్మాకూడా తెచ్చుకోకుండా దొంగతనానికి వచ్చాడు." ఇంతా చెప్పి సుభద్రమ్మ వంక చూశాడు లింగమూర్తి గర్వంగా.

తన భర్త యింత తెలివిగలవాడని—దొంగ ప్రవేశించిన నిన్నటి రాత్రి వూళ్లో లేకుండానే వాడి సమాచారం యావత్తూ పసిగట్టిచెప్పే దిట్ట యనీ సుభద్రమ్మకు ఎంతో ఆశ్చర్యం కలిగించటమే కాకుండా, అకస్మాత్తుగా ఆమెగారికి తనభర్తమీద వల్లమాలిన అభిమానమూ గౌరవమూ పుట్టుకు వచ్చింది.

"మనిషి కళ్ల ఎదుట వున్నట్టే చెప్పేస్తున్నారే!" ఎంతో ఆశ్చర్యంతో అన్నది సుభద్రమ్మ.

అయితే గొప్పగొప్ప అపరాధ పరిశోధకులు అందరూ నేరం జరిగిన స్థలం చూసినంత మాత్రానే దొంగనుగురించీ వాడి మనఃప్రవృత్తుల్ని గురించీ తు. చ తప్పకుండా అంచనా వేసే గలరనే సంగతి గానీ – మధ్యాహ్నం రెండు గంటలు దాటిన వెంటనే భర్తయిల్లు దాటటానికి కారణం అతను ప్రభుత్వంవారు కొత్తగా పెట్టించిన లైబ్రరీలో చేరి షెర్‌లాక్ హోమ్స్‌తో ప్రారంభించి పాంచీకొడీ దేవ్‌దాకా సమస్తమైన అపరాధ పరిశోధక గ్రంథాలూ తూణంగా చదవటంపైగల ఆసక్తే అనీ సుభద్రమ్మకు యీనాటిదాకా తెలియదు.

అయితే భార్య తన్నుగురించి అన్న ఆకొసిని మాటలూ వినగానే లింగమూర్తి హృదయం చంద్రోదయం చూచిన క్షీరసాగరంలా పొంగింది. తన్నుగురించి ఎవరన్నా పొగడుతూ వుంటే వింటానికి చాలా వుత్సాహంగా వుంటుంది – అది నిజమే అవుగాక – కాని ఆ పొగడ్తే భార్య ముఖతః వస్తే ఆ వుత్సాహంలో ఎంత మధురిమకూడా మిళితమవుతుందో అది అనుభవించిన వాళ్ళుమట్టుకే గ్రహించగలరు. ఏనాడూ డాక్టరు వాట్సన్ కూడా హోమ్సుని యీ విధంగా పొగడినట్లు లింగమూర్తికి చదివిన గుర్తు లేదు.

"అవును – వాడు మంచినీళ్ళు కూడా పెట్టుకోకుండానే తిండికి వుపక్రమించాడు. ఆ దొంగ బ్రాహ్మడుగాని వైశ్యుడుగానీ కాదు – అంతేకాదు వాడు సవర్ణుడుకూడా కాదు. శూద్రుల్లోకూడా వాడు అగ్రశ్రేణికి చెందినవాడు కాదు..."

"అహా! మంచినీళ్ళసంగతి మరిచిపోయాడని ఎందుకు అనుకోకూడదూ?" అడ్డదిడ్డంగా ప్రశ్నించింది అయిదోతరగతివరకే చదువుకున్న సుభద్రమ్మ.

లింగమూర్తి ఆలోచనలకి అంతరాయం కలిగింది. అయితే నిసనైన పరిశోధకుడు యిటువంటి చిన్నచిన్న సందేహాలతో బుఱ్ఱ పాడుచేసుకోకూడదనీ అవ్యాహతంగా సాగిపోతూన్న యోచనా స్రవంతికి అవ్యక్త సంశయాలతో ఆనకట్ట కట్టుకోకూడదనీ అంటే తన రీజనింగ్ పవర్ – అంటారే – దాన్ని విశృంఖలంగా సాగిపోనిస్తే చిట్టచివ

లకి ప్రారంభదశలో సందేహాలకు తావు యిచ్చిన టుమ్రీ సమస్యలన్నీ సూర్యరశ్మి సోకగానే విచ్చిపోయే మంచు తెరలా తొలగిపోయి సత్యమనే సవితృ సందర్శనం అయి తీరుతుందని అతగాడు ఎన్ని అపరాధ పరిశోధక నవలల్లో చదవలేదు గనక!

"అది ఏమంత కఠిన సమస్యకాదు. ఎందుకంటే, మంచినీళ్ల బిందెమీద వున్న కంచం తీసుకుంటుండగానే వాడికి మంచినీళ్ళు పెట్టుకోవాలి అని స్ఫురించి వుండాల్సింది. అయితే వాడు భోజనానికి కూర్చునేముందు మంచినీళ్లు పెట్టుకోవటం అలవాటు లేని కారణంచేతే ఆ విధంగా చేశాడు." అని కొంచెం ఆగి సుభద్రమ్మ సావధానంగా వింటోందో లేదో అని చూశాడు లింగమూర్తి. తరువాత మళ్ళీ యిల్లా సాగించాడు తన వుపన్యాసం "చూశావూ పిల్లా అలవాటనేది మహా చెడ్డవస్తువు. ఒకదానికి మనం అలవాటుపడ్డామే అనుకో. మనం అనుకోకుండానే ఆ పని చేసేస్తూ వుంటాము. ఏ అర్ధరాత్రో హఠాత్తుగా బీడీలు అయిపోయాయే అనుకో - ఆ అలవాటు ఎంతపని చేస్తుందంటే - యిటుచూడు నేను సగంరాత్రివేళ బీడీలు తాగనుగదా...యిదుగో అయినా సరే బీడీలు అయిపోయాయనే విషయం గుర్తుకురాగానే వెంటనే బీడీ తాగాలనే జిజ్ఞాసపట్టుకుంది. చొక్కా జేబులు అన్నీ తడుముకుంటాను - బీడీలు అయిపోయాయీ అని తెలిసికూడా - ఆ గొడవ ఇప్పుడు దేనికి ఏతావాతా తేలేది ఏమిటంటే ఆ దొంగ ఎవడో అలగా జాతివాడైయుంటాడు."

ఇంతటి మహానిర్ణయం చేసి లింగమూర్తి భార్యవంక చూశాడు ధీమాగా "ఏమంటావూ" అన్నట్టు.

సుభద్రమ్మ చాలా తేలిగ్గా తోసిపారేసింది యీ విషయాన్ని.

"ఆమాట యిప్పుడుగా మీరు అంటున్నారూ. అన్నానికి ఎప్పుడైతే ఆశపడ్డాడో అప్పుడే అనుకున్నాను వాడెవడో యానాది వెధవని"

అప్రయత్నంగా నోరుజారి అన్న మాటలు చెవినిపడ్డాయో లేదో లింగమూర్తి ఎగిరి గంతేసినంత పనిచేశాడు.

"ఆ ఏమన్నావూ - ఏనాది అనిగదూ...ఆహా ఏమి నీ దూరదృష్టి!" అంటూ విస్తుపోయాడు. ఆపైన మెల్లిగా తేరుకుని.

"అవునవును...ఎక్కడోగాని మొత్తంమీద విన్నాను. వాళ్లు భోజనానికి కూర్చోబోయేముందు మంచినీళ్లు పెట్టుకోరని... ఆహా సత్యం ఎంతలో బోధపడ్డదీ..సంశయం ఎంతశీఘ్రంగా తొలగిపోయిందీ..."

లింగమూర్తి తనకు తెలిసిన యీ పరమసత్యాన్ని గురించి ఇంకా పూర్తిగా ఆశ్చర్యపడకముందే సుభద్రమ్మ వూరుకోక యీ విధంగా అన్నది.

"చూశారూ! ఈ దొంగతనాలూ యీ మధ్యనే ప్రారంభం అయ్యాయి. మొన్నటికి మొన్న ప్లీడరుగుమాస్తా లక్ష్మయ్యగారింట్లో ఇల్లాగే దొంగపడి అరవిశెడు పైచిలుకు నెయ్యివున్న టిఫిను దాటేసి; యిరవై అయిదు పౌనుల వూరగాయ జాడీలు తీసుకుపోతూవుండగా లక్ష్మయ్యగారు దొడ్లోకి అవసరం తీర్చుకోటానికి వచ్చి అదమాయించగా ఆజాడీ నాపరాయిమీద ఎత్తికొట్టి పారిపోయాడుట. బంగారంలాంటి జాడీ కాస్తా ముక్కలుఅయి వూరుకుంది. నిష్కారణంగా జాడీడు వూరగాయీ నేలపాలూ అయింది...మైలాపడ్డది...ఎందుకూ రాష్ట్రంవచ్చినా దొంగతనాలు ఎక్కువ అయాయిబాబూ"

పోతే ఆంధ్రరాష్ట్రానికీ దొంగతనాలకీ వున్న ఆ కొద్దిపాటిసంబంధం సుభద్రమ్మకి తెలియదని అనుకున్నాడు - రాజకీయాలతో అంతో యింతో ముడివున్న లింగమూర్తి.

"రాష్ట్రంరాగానే జైలులో వున్న వాళ్ళందర్నీ విడుదల చేశారు ... పేనుకు పెత్తనమిస్తే బరికి వదిలిపెట్టిందట. రాజ్యం ఏలటమంటే వుపన్యాసాలు యివ్వటం కాదుగదా. వెనకా ముందూ ఎంత ఆలోచించాలి"

"అవునా మరి. బొత్తిగా అప్పటినుంచే యీ దొంగతనాలు ఎక్కువ అయాయి బాబూ. అల్లా పేరంటానికి వెళ్ళవద్దామన్నా భయంగానే వుంటోంది"

తనకష్టాల్ని భర్తతో చెప్పుకుంటోంది సుభద్రమ్మ. ఇంతకీ యిల్లాలియొక్కట్లు అంచనావేసే ఆలోచనలోలేని లింగమూర్తి చెవిలో ఆమాటలు పడేలేదు. భార్య సుభద్రమ్మ ఏమరుపాటున అన్న ఆ షష్టాక్షరాలూ అతని చెవులో మారుమ్రోగుతూ మెదడుకి పని కలిగించాయి. ఆలోచనలతో మేధస్సు అచ్చుయంత్రంలా పనిచేయ మొదలుపెట్టింది.

"ఇంకేమి...పూర్వాపరాలూ సంభవాసంభవాలూ తూచుకుని ఆలోచిస్తే వీడు ఎవడో పాతదొంగే అనీ, రాష్ట్రం రాకవల్ల జైలునుంచి బయటపడి అంతా నాలుగు మాసాలూ ఆ ప్రాంతాల్లో యిటువైపు దక్కా వచ్చేశాడనీ స్పష్టమవుతూంది మరి. ఇంతకీ వాడు యీ వూరివాడో యీ ప్రాంతాలవాడో కావాలి"

ఈ నిర్ణయాలబాపతు తలాతోకా కూడా తెలియలేదు సుభద్రమ్మకి.

"ఇది మరీ బావుంది ... అయితే యీ పక్కపేటలోనే జరిగే యీ అల్లకల్లోలం చూసీ వాడు యీ పేటవాడేననికూడా అనేటట్టువున్నారే! ఇందాకేమో వాడికి మన యిల్లు ఆమాకీ అదీ తెలుసుఅనీ - మీరాత వూళ్ళోలేనిసంగ..."

"ఆగు! ఆగు!!" నోట్లోవున్న బీడీముక్క విసిరి పుచ్చుకు గిరాటుపెడుతూ భార్యని మాట్లాడనివ్వకుండా హఠాత్తుగా ఆపాడు లింగమూర్తి. సుభద్రమ్మ వంటనే మాట మింగేసి భర్తవేపు తెల్లబోయి చూస్తూ వుండిపోయింది.

"నీ సందేహాలతో యీ సమస్యని యిట్టేపరిష్కరించేశావు. ఇందాకట్నుంచీ అనుమానాలతో అతలాకుతలం అవుతున్న నాకు జ్ఞాననేత్రం ప్రసాదించావు."

లింగమూర్తి భార్యను యీరీతిగా మెచ్చుకొని ఆపైన సూటిగా ప్రశ్నించాడు.

"ఇంతకూ రామి మొగుడు యీ వూరు వచ్చి ఎన్నాళ్లు అయింది?"

సుభద్రమ్మ పెద్ద తెలివిగలది కానిమాట నిజమే—ఏనాడూ అపరాధ పరిశోధక నవలలు చదవని మాటా యథార్థమే. అయినా ఒక్క విషయంమట్టుకు క్షణంలో గ్రహించింది—రామి మొగుడు యీ దొంగ అనే నిర్ణయానికి భర్త లింగమూర్తి వచ్చేశాడు అని.

"మీ అనుమానాలు దొంగలు తోలా... యింతకీ వాడే దొంగ అంటారా?" అమాయకంగా ప్రశ్నించింది సుభద్రమ్మ.

"అందుకు యింకా సందేహమా..." మనోనిశ్చయంతోనూ దృఢకంఠస్వరంతోనూ లింగమూర్తి అన్నాడు. జరిగిన సంగతులూ, తోచిన వూహాపోహలూ తూచి చేసిన నిర్ణయం యిది. ఇందులో ఏవీ పొరపాటు పడటానికి సావకాశమే లేదు. మానవుడి మనోనేత్రం తెరుచుకోవాలే గాని ఆపైన సాధ్యంకానిదేంవున్నది? జ్ఞాతం కాకపోయే అజ్ఞానం ఏ వున్నదీ....."ప్రమాణమంతఃకరణం ప్రవృత్తయః" అనే దుష్యంత సూక్తిని లింగమూర్తి దృఢంగా నమ్మేవాడు. హృదయకుహరం అన్ని మూలల నుంచీ ఒకటే ఒక్కమాట—అపశబ్దరహితంగా, స్ఫుటంగా, స్పష్టంగా "రామి మొగుడు దొంగవెధవ" అంటూ తమంతతాము అప్రయత్నంగా బయటకు వస్తూ వుంటే యిది సత్తా అసత్తా అనుకుంటూ యింకా తమస్సులోనే పడి తపస్సు చేసే తత్త్వం కాదు లింగమూర్తిది. ఇక జాగు చేయకుండా తత్ తమస్సునుండి జ్యోతిర్మయ జగత్తులోకి ప్రవేశించాడు. సమస్య సులభంగా విడిపోయింది. కార్యకారణాలూ, సంభవాసంభవాలూ సమన్వయపరుచుకోగా తేలిన తేటతెల్లమయిన సత్యం యిది!

అవును మరి. రామి తమ యింట్లో సంవత్సరంనుంచీ పనిచేస్తూ వుండవచ్చుగాక ...అది ఏనాది మనిషేగదా! తమ యింట్లో

★ దొంగ .... లింగమూర్తి ★

ప్రవేశించిన మొదట్లో కూతురూ తనూ వుంటున్నట్లు చెప్పిన చెప్పియుండవచ్చు గాక. మరి నాలుగు నెల్లకు పూర్వమేగదా మొగుడదె వచ్చినాడనుచు ఆ యమ సంతస మంగ లేదకో! తన యింటి గుట్టుమట్టులన్నీ రామికన్నా ఎక్కువగా ఎవరికి తెలుస్తవి పైగా సుభద్రమ్మ యిప్పుడు చెప్పిన సంగతులుకూడా విచారిస్తే నిన్నల్లా రామి కొలు గాలిన పిల్లిలా తిరిగిందిట. రాత్రి 8 గంటలు దాటిన తరువాత వచ్చి "వణ్ణంల్లోకి పచ్చడి పెట్టించం డమ్మగోరూ" అని అడగటానికి కారణం—అహ! అసలు రావటానికి కారణం ఆమాకే కనుక్కుపోయేటందుకే అయివుంటుంది. తల్లీ పిల్లా తప్ప యిహా

నింట్లో మగపురుగంటూ లేదని మొగుడుతో తప్పీలు చెప్పివుంటుంది. వాడికి యింత కన్నా మంచి సమయం మరిహ నెప్పుడు దొరుకుతుంది. రొట్టె విరిగి నేతిలో పడ్డది గదా అనుకుని రామి మొగుడు చోరుడై దంట యింటిలో ప్రవేశించాడనే మాట నిజం...నిశ్చయం! ఆతరువాత జరిగిన సంగతులు సర్వమూ తను సుభద్రమ్మ నోటా వున్నయ్య పంతులు ముఖతః విన్నవేగదా. ఇహ సందేహ మెందుకు, దొంగ వివరం నిశ్చయంగా తేలిపోయింది! అదీ గాక పచ్చడి పట్టుకుపోతూ రామి అన్న మాటలూ, నవ్విన నవ్వూ——వాటిలో గర్భితమయివున్న అర్థం యిప్పుడుగా తనకు తెలుస్తూ వుంది.

"దొంగ ఎదవ.....పచ్చడిమీద మోజు పడ్డాడు సచ్చినోడు" అని గదా రామి అన్నదీ. ఆహా రామీ! నువ్వు దాచుకోవాలనుకున్నా నీలోవున్న ఉక్రోషం పట్టలేక గదా ఆ పలుకు పలికావు. నీ మొగుడు వెధవపచ్చడి మెతుకులకు మోజుపడి అన్నానికి పట్టించాడన్నమాట! అందుకనే చేతి చిక్కిన వెండి కంచం దాటిపోయిందనే అక్కసుకొద్దీ ఆడదానివి కొబట్టీ— ధర్మరాజులవారు యిచ్చిన శాపం అంటూ ఒకాటి వుండబట్టీ ఆపె మనసు అదిమి పెట్టుకోలేక సదరు పైమాటల ద్వారా అనుకోకుండానే అసలు విషయం బయట పెట్టేశావు! - అనుకున్నాడు లింగమూర్తి.

ఈ ఆలోచనలు అన్నీ సుభద్రమ్మకు తెలియజెప్పటం లింగమూర్తికి సంతోషమే అయినా యివి అన్నీ విని ఆమె నిజమేనని నప్పుదల అయేసరికి 'పక్కా' గంటసేపు పట్టింది.

అయితే యీ సమయంలోనే భర్త లింగమూర్తి భార్య సుభద్రమ్మకు వక వార్నింగు యిచ్చాడు.

"చూడు పిల్లా! అది సాయంత్రం పాచి పనికి వచ్చేవేళా అయింది - రాగానే మెల్లిగా కదలేసి అసలు విషయం బయటకు లాగుతాను. నా నేర్పు చూద్దుగాని! గాని నువ్వో వెర్రి మాలోకానివి - తొందరపడి మనం గాని మొగుడిని అనుమానిస్తూ వున్నట్లు బయటపెట్టేవు సుమా - కొంపలు అంటుకుపోగలవు!"

ఈ విధంగా లింగమూర్తి ఆమె గారికి "చోరా పాసూన్ సావధ రహా" అనే హెచ్చరిక మాత్రం చేసి సాయంత్రం పాచి పనికి రామి యింకా ఎప్పుడు వస్తుందా అని వెయ్యికళ్ళతో ఎదురుచూస్తూ అలవాటు వున్న తియ్యటి మధ్యాహ్న విశ్రాంతికి స్వస్తిపలికి అల్లా కుర్చీలోనే కూర్చుండి పోయాడు -

సావిట్లో వున్న గోడగడియారం అయిదు సార్లు గంటలుకొట్టింది. రామి ఆరోజు పనిలోకి వచ్చే సూచనలు ఏమీ కనబడకపోవటంతో లింగమూర్తి తను చేసిన యింత ప్రయత్నమూ వృధాఅయిపోతుందేమోననే బాధతో వున్నాడు. ఇంతవరకూ, రామిని ఏయే ప్రశ్నలు ఏ క్రమంలో వెయ్యాలో తన కంఠస్వరం తత్సమయంలో ఏ విధంగా వుండవలసినదీ, తన కళ్ళు రామి కళ్ళల్లోకి జవాబు వెదుకుతూ ఏ విధంగా చూడవలసినదీ తన మనస్సులోనే వూహించుకుంటూ వున్నాడు లింగమూర్తి - కాకలు తీరిన క్రిమినలు ప్లీడరులా. అయితే తనుపడ్డ యీ శ్రమ అంతా వృధాయేనా? ఆరోజు రామి రాక

సంవత్సరంపొడుగూ
ఆమె కుటుంబానికి
'ఓవల్‌టిన్ యిస్తుంది'

"ఓవల్‌టిన్"లో ఆరోగ్యం, బలము విలువైన అమూల్యమైన గుణాలుండడంవల్ల తెలివిగల గృహిణి తన కుటుంబానికి సంవత్సరం పొడుగునా "ఓవల్‌టిన్" ఇస్తుంది.

"ఓవల్‌టిన్" ఎల్లప్పుడూ సేవింపదగిందే చలిగా ఉన్నప్పుడు ఒక కప్ వేడి "ఓవల్‌టిన్" కంటె ఉత్తమమైనది ఇంకొటిలేదు. ఎండాకాలంలో అది ఉత్తమమైన శీతలపానీయంగా ఉపకరిస్తుంది. అది మెదడుకు, శరీరానికి పుష్టినిచ్చి హాయిగా నిద్రపట్టించును. "ఓవల్‌టిన్" ప్రకృతి సిద్ధమైన ఉత్తమ ఆహారములతో తయారుచేయబడింది. ఇంకను దీనిలో అదనంగా బి. డి విటమినులు చేర్చబడ్డాయి మీ స్టోరునుంచి ఆర్డరు చేయండి. అయితే అసలురకం "ఓవల్‌టిన్" మాత్రమే వాడండి.

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు : గ్రాహమ్సు ట్రేడింగు కంపెనీ (ఇండియా) లిమిటెడ్.

ఓవల్‌టిన్

చల్లగాగాని వేడిగాగాని త్రాగవచ్చును

'ఓవల్‌టిన్' అమెచూర్ కార్యక్రమం సిలోన్ రేడియోలో శనివారాలు రా 8 నుండి 8-30 గం॥ల వరకు వినండి. (హిందీ-41.72 మీటర్లు)

XV. 445.

దొంగా.... లింగమూర్తి

పోవటానికి గల హేతువు ఏమిటి? దీనికీ దొంగతనానికీ ఏమన్నా సంబంధం వున్నదా? అనే మరికొన్ని ప్రశ్నలు ప్రత్యక్షమయాయి... ఈ సమయంలో లింగమూర్తికి ఆలోచించే ఓర్పు తగ్గిపోయింది - వుత్సాహమూ లేదు. ఒకవేళ రామి తన మొగుడిని తను అనుమానిస్తూ వున్నట్టు పసిగట్టిందా? అహా! అదెలా సంభవమవుతుందీ. తనకూ తన భార్యకు జరిగిన యీ సమాలోచన రామికి ఎట్లా తెలుస్తుంది! అయినా యింకా రామి వచ్చే సమయం దాటిపోలేదు - యింతలో వస్తే రానూవచ్చు. కాక కోతల హడావుడిలో కూలిసబ్బులికి ఆశపడి యీరోజు పాచిపని ఎగగొట్టేసిందా... మరి అయితే వుదయం 10 గంటలదాకా యిటుపక్కలనే వుండే. ఏమో ఏమన్నా కావచ్చు.

ఈ విధంగా ఆలోచిస్తూ రామి ఆగమనం కొరకు లింగమూర్తి వళ్ళంతా కళ్ళుచేసుకొని నిరీక్షిస్తూనే వున్నాడు. మాటిమాటికీ తలయెత్తి వీధి గుమ్మంవైపు చూస్తూనూ వున్నాడు. ఏమాత్రం అలికిడి తగిలినా "అదుగో రామి రానేవచ్చింది." అనుకొని అటుచూసి చప్పరిస్తూనే వున్నాడు. గోడ గడియారం మరోగంట కొట్టింది. లింగమూర్తి ఓర్పు హద్దు దాటిపోనూ పోయింది. కుర్చీలోనుంచి లేచి నిలబడి నిస్పృహతో పెదవి చప్పరించి అనుకున్నాడు "ఇహ! యీవేళకి రాదు." పోనీ తనే వకమారు రామి యింటికి వెళ్ళివస్తే! ఛీ! అదేమంత బాగుంటుంది. ఎందుకు వచ్చినట్టు సంజాయిషీ చెప్పుకోవాలి? ఏమీ యిందులో అంత నైచ్యం ఏమున్నదీ..."పనిలోకి రాలేదేమే" అని అడగటానికి వచ్చాననవచ్చు. దాని మొగుడుని చూసినట్లూ అవుతుంది... అవును వాడి ముఖారవిందం ఓసారి సందర్శిస్తే తను యిదివరకు వచ్చిన నిర్ణయం తాలూకు నిజానిజాలూ తేలిపోతాయి. ఈ పద్ధతి బాగానేవున్నది. ఏమన్నా వీలుగా వుంటే ఏవో నాలుగు ప్రశ్నలువేసి రామి మొగుడినే బోల్తా కొట్టించవచ్చు. ఆపైన ఏమిచేస్తే బావుంటుందో దరిమిలా ఆలోచించుకోవచ్చు.

లింగమూర్తి లేచి నిలబడి చొక్కా తొడుక్కుంటూ వుండగా సుభద్రమ్మ అటువచ్చింది. వచ్చిన సుభద్రమ్మ వూరికే వున్నా బావుండిపోను..."చీకటి పడుతుండగా బయలుదేరుతున్నారే ఎక్కడికోనూ?" అని ప్రశ్న వేయటం లింగమూర్తికి చాలా అశుభసూచకంగా - తొలికబళంలోనే మక్షికా పాతంలా అనిపించింది. అతగాడు చాలా చిరాకుపడ్డాడు.

"వల్లకాట్లోకి - ఏమీ నువ్వు కూడా వస్తావా" అన్నాడు తీక్షణంగా.

సుభద్రమ్మ మరి మాట్లాడలేదు. లింగమూర్తి వాకిలిదాటి బయటకి వెళ్ళినతరువాత మాత్రం "ఈ మగవాళ్ళతో ఏమి అన్నా తప్పే...ఛీ" అనుకున్నది.

లింగమూర్తి యింటికి దక్షిణంగా రెండు వీధుల అవతల పాకలలో రామి వుంటూ వున్నది... అన్న విషయం లింగమూర్తికి బాగానే తెలుసు! అంటే తన యింటిదగ్గర నుంచి సేరుగా వెళ్ళేటట్టయితే షుమారు మూడు నాలుగు ఫర్లాంగుల దూరం మాత్రం వుంటుంది. అయితే యీ దారిని వెళ్ళటం అతగాడికి ఎంతమాత్రం యిష్టంలేదు. ఈ వూరికి లింగమూర్తి పాతకాపు. అతన్ని ఎరగనివారంటూ లేరు. ఏ మిత్రుడు చూసినా- తను ఏనాది గుడిసెలకి వెళ్ళడం యీ సమయంలో—ఏమంత సబబుగా వుంటుంది. అందువల్ల కొస్త చుట్టు అయినాసరే "క్లబ్ రోడ్డు"దాకా పోయి అక్కడనుంచి అడ్డంపడి యీనాది గుడిసెలమీదుగా రావచ్చు. ఎవరన్నా "ఇటు ఎక్కడికని" అడిగినా "అడ్డతోవంటే యింటికి పోతున్నాను— చీకటి పడుతోంది వస్తానని" తప్పుకోవచ్చు —అనుకొని లింగమూర్తి మామూలు త్రోవ వదిలేసి చుట్టు తిరిగి క్లబ్ రోడ్డుమీదికి వచ్చేశాడు, ఆపైన మెల్లిగా నాలుగుమూలలా చూసుకొని ఎవరూ ఎరిగినవాళ్ళు లేరని నిర్ధారణ అయిన పిదప రోడ్డు దిగి యీనాది గుడిసెలవైపుకు మళ్ళాడు.

ఇటునుంచి అయితే కేవలం రామి గుడిసె తాలూకు వెనకప్రక్కే కనపడుతుంది. లింగమూర్తి చేతినివున్న "వాచి" చూసుకున్నాడు. 5-45 నిమిషాలు అయింది. శీతాకాలపుపొద్దుకావటంమూలంగా చీకటి పడుతోంది. గూడెంలో జనసంచారం ఏమీ లేదు. లింగమూర్తి గుడిసె వెనకవేపే నిలబడి పరిశీలనగా ఆ గుడిసెవంక చూశాడు.

అయితే యీ సమయంలోనే గుడిసెలో నుంచి రామి మాటలు విని హఠాత్తుగా ఎగిరిపడ్డాడు లింగమూర్తి.

"ఎల్లాసచ్చేదంట నీతో ... జాగర్తరో దేవుడో అని సెప్పనే సెప్పితిని." మగకంఠం అంటోంది. "ఏటే జాగర్త ... ఓపక్క సత్తుంటే ఏటి పట్టుకు నేది"

"ఆ ఒకప్పుడు ఎలగబెట్టావూ...ఇప్పుడు అగ్గడతావు" అంటోంది రామి. అదుగో రామి అవాకులూ చవాకులూ వేస్తూనేవుంది మొగుణ్ణి. అందుకేగావల్ను యీపూట పనిలోకికూడా రాకుండా మానేసింది!

గుడిశెలో మరి మాటలు వినబడకపోవటంతో అటు తిరిగివచ్చి

"రామీ" అని కేకేశాడు లింగమూర్తి.

రామి ఆశ్చర్యపోయింది బయటికివచ్చి!

"ఏటిబాబూ యీయేలప్పుడు - "

"అహా! ఏమీలేదు పోస్టుబస్‌కు వూరుపోతున్నాను పనిమీద...యీరాత్రి కొస్త యింటిదగ్గర సాయంపడుకుంటావేమో కనుక్కుందామని వచ్చాను" తడుముకోకుండా అబద్ధం చెప్పేశాడు లింగమూర్తి.

"అయ్యో దానికేటి బాబుగోరూ ... అయితేనాగులుకుజరంబాబూ"అన్నదిరామి. నాగులు అంటే రామిమొగుడు అన్నమాట.

"ఏడీవాడు - చూడనీ" అంటూనే లింగమూర్తి గుడిసెలోకి పోయాడు - తనుయింట ప్రవేశించి పారిపోయివచ్చిన ముచ్చును చూసేనిమిత్తం.

అయితే ఆ గుడిసెలో లింగమూర్తి ఏమి చూశాడూ? ఆసంజెచీకటిలో ఆ గుడిసెలో మూల ఒకవ్యక్తి ... బహుశః నాగులే అయివుంటాడు కూర్చునివున్నాడు! కాగు పడుకునేవున్నాడు ... ఏమో పడుకునే వున్నాడో కూర్చునే వున్నాడో ఆ గుడ్డి వెలుతురులో నిశ్చయంగా చెప్పటం కష్టం - ఒక్క విషయంమట్టుకు నిశ్చయంగా చెప్పవచ్చు...ఆమూల ఆ చీకట్లో మూలుగుతున్న వ్యక్తికి రెండు కాళ్లూలేవు! ఆ వ్యక్తి తొడలమీదే ఆధారపడి వుండటంవల్లనే అతను కూర్చున్నాడో పడుకున్నాడో చెప్పటం కష్టం!

లింగమూర్తి నిశ్చేష్టుడు అయాడు. రామి యీ విషయం గ్రహించివుంటుంది.

"పోయిన ఏడాది రేలుకిందపడి కాళ్ళు రెండూ పోయినయ్ అయ్యా." అన్నది రామి.

★

రవి టాయ్‌లెట్స్

సోల్ ఏజంట్లు:—
ది న్యూ స్టార్ & కో., మద్రాసు 21.